

mellem Postvæsenet og Ministeriet for offentlige Arbejder eller, om man vil, Anlægget af Personbanegaarden naaet til det Resultat, at det mest formaalstjenlige vil være at tilvejebringe denne Forbindelse ved en Tunnel.

Som ærede Medlemmer ville se, er det et ret stort Beløb, det drejer sig om, godt 2 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Man har i Folketinget, om man end fandt Foretagendet kostbart, ment at maatte blive staaende ved det foreslaaede Beløb. Jeg skal, som sagt, anbefale, at ogsaa dette høje Ting vil give sin Tilslutning til Forslaget Gennemførelse, saaledes at man allerede i Foraaret og Sommeren kan tage fat paa Opførelsen af Bygningen, saa at den kan være færdig til at tages i Brug, naar vi, forhaabentlig i 1911, køre ind i den nye Personbanegaard.

Det maa maaske være mig tilladt at tilføje ikke blot paa Indenrigsministerens, men ogsaa paa egne Vegne, at Spørgsmaalet om en Ordning af Telegraf- og Statstelefonstationsforholdene selvfølgelig under dette Lovforslags Forberedelse har været forhandlet mellem Indenrigsministeren og mig, og vi ere enige om, at naar man paa den Maade, som her foreslaas, har skaffet fornøden Plads i den nye Postbygning, saa at der paa Købmagergade kun er et Postkontor for K-Distriktet, er derved skabt Mulighed for, hvis man anser det for formaalstjenligt, der at indrette baade Telefon- og Telegrafstation for København, men at det i øvrig er et Spørgsmaal, som først bliver aktuelt henimod det Tidspunkt, da Postvæsenet flytter ud, idet der ikke forinden kan være Tale om at foretage de Forandringer, der ere absolut nødvendige, hvis den gamle Postbygning skal tjene som baade Telegraf- og Telefonstation. Jeg har saa meget mere fundet Anledning til disse Bemærkninger, som man i Folketingets Udvalg har ønsket Oplysninger om, hvad det vilde koste, om man indrettede Telegraf- og Telefonstation i den nuværende Postgaard. Jeg er tilfreds med den Stilling, Folketingets Udvalg har indtaget, idet man har reserveret sig alt muligt med Hensyn til Telegraf- og Telefonstationen. Det er i god Overensstemmelse med, hvad jeg udtalte, da jeg havde den Ære paa Indenrigsministerens Vegne at forelægge dette Lovforslag i Folketinget. Det skulde glæde mig, om man ogsaa i dette høje Ting vilde give denne Side af Sagen sin Tilslutning, da det efter min Opfattelse i høj Grad vilde fremme Afgørelsen af selve

Spørgsmaalet om Opførelsen af en Postbygning ved den nye Personbanegaard.

Niels Rasmussen: Den, der med nogen Agtpaaagivenhed har fulgt de i den sidste halve Snes Aar under forskellige Former fremsatte Forslag til Ordning af Post- og Telegrafvæsenets Bygningsforhold i København, maa sikkert have faaet det Indtryk, at de paagældende Myndigheder ikke i denne Sag have arbejdet sammen efter en bestemt forud lagt Plan, men ladet Tilfældet raade. Siden den af Indenrigsministeriet under 18. December 1897 angaaende Tilvejebringelse af en ny Postgaard i København nedsatte Kommission afgav sin Betænkning, i hvilken de nævnte Institutioners Bygningsforhold blev behandlet under eet, er Postgaardsspørgsmaalet, saa vidt jeg kan skønne, blevet trængt tilbage, og det har særlig været Telegrafstationen, Opmærksomheden har været henvendt paa. Der har ganske vist nogle Aar senere været nedsat en mindre Kommission, bestaaende af Embedsmænd fra Post- og Telegrafstaten, men hvorvidt Resultatet af denne Kommissions Arbejde foreligger i Form af en Betænkning, ved jeg ikke noget om. Derimod vide vi alle, at der paa forskellig Maade har været ført en Række Forhandlinger om Tilvejebringelse af en Hovedtelegrafstation i København. Jeg skal saaledes minde om et Projekt, der har foreligget, hvorefter der skulde opføres en Telegrafstation paa Pladsen ved Nikolaj Taarn. Det Projekt havde noget meget tiltalende ved sig, men blev ikke gennemført paa Grund af Uoverensstemmelse mellem Staten og Københavns Kommune om rent pekuniære Forhold. Derefter blev der projekteret en Hovedtelegrafstation paa den Staten tilhørende Grund ved Frederiksholms Kanal, som hidtil er benyttet af Materialgaarden. Men saa dukker det meget omtalte og omdebatterede Projekt om en Bygning i Gammel Mønt op, og det er egentlig det, der har været aktuelt indtil nu, da man, om jeg saa maa sige, gaar over paa den anden Side og tager Postgaardsspørgsmaalet op for nu at lade Telegrafstationsspørgsmaalet falde eller i alle Tilfælde skyde det til Side indtil videre. Det synes heraf at fremgaa, at de paagældende Ministre ikke have arbejdet i Fællesskab med et bestemt Formaal for Øje. Thi i saa Fald vilde der ikke have været nogen klar Mening i at udarbejde Planer til Telegrafvæsenets Flytning fra Postgaarden, naar det tillige var Hensigten at flytte Hovedpostgaarden, eller omvendt. I